

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, listopad 2019 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 13/I/19

w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 poz.1292 z późn. zm.), zwanej dalej „upp” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1323 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko R przedstawione we wniosku z dnia 10 października 2019 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 14 października 2019 r. o udzielenie indywidualnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach dotyczących opłaty zapasowej – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 10 października 2019 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 14 października 2019 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach w zakresie obowiązku uiszczenia opłaty zapasowej R - zwana dalej „Wnioskodawcą”, zwróciła się o udzielenie indywidualnej interpretacji przepisów ustawy.

Agencja Rezerw Materiałowych
00–844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
kancelaria@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

W dniu 10 października 2019 r. Wnioskodawca uiszczył wymaganą opłatę od wniosku.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis zdarzenia przyszłego:

Wnioskodawca jest podmiotem gospodarczym, który będzie się specjalizował w zagospodarowywaniu zmieszanych odpadów opakowaniowych z grupy poliolefin (PP, PE, PS) i w przyszłości przetwarzaniu ich w instalacjach do przetwarzania odpadów na frakcje węglowodorowe. W zakładzie utylizacji odpadów, w wyniku procesu ich odzysku, będą one przetworzone w instalacjach technologicznych na frakcje węglowodorowe, które w zależności od potrzeb rynku i zobowiązań umownych, będą mogły być wykorzystane jako surowce chemiczne oraz wyroby energetyczne dla wszystkich gałęzi przemysłu, w tym do dalszej produkcji: komponentów paliwowych, paliwa alternatywnego i/lub energii elektrycznej.

W wyniku ww. procesów technologicznych wytwarzane mają być produkty o kodach CN 2710 12 25 - benzyny przemysłowe i 2710 19 29 - oleje średnie. Dla celów prowadzonej działalności Wnioskodawca uzyska zezwolenie na przetwarzanie odpadów oraz na prowadzenie składu podatkowego. Jedynym surowcem do wytworzenia przedmiotowych produktów są w/w odpady.

W tak zakreślonym opisie zdarzenia przyszłego Wnioskodawca wnosi o udzielenie indywidualnej interpretacji, czy wytwarzanie wyrobów powstających w wyniku przetwarzania zmieszanych odpadów opakowaniowych z grupy poliolefin (PP, PE, PS) poprzez ich przetwarzanie w posiadanej instalacji na frakcje węglowodorowe o kodach CN 2710 12 25 (benzyny przemysłowe) i CN 2710 19 29 (średnie oleje) skutkuje powstaniem obowiązków uiszczenia opłaty zapasowej.

W oparciu o opis zdarzenia przyszłego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

Wnioskodawca stoi na stanowisku, że z tytułu wytwarzania w procesie technologicznym produktów klasyfikowanych do kodu CN 2710 12 25 i CN 2710 19 29 nie spoczywa na nim obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej.

Wnioskodawca swoje stanowisko argumentuje przywołując treść rozporządzenia Ministra Gospodarki wydanego na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach, jak

również wskazuje na definicje poszczególnych produktów, podkreślając, iż decydujące dla uznania danego produktu naftowego za konkretne paliwo w rozumieniu ustawy o zapasach jest spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia nr 1099/2008 dnia 22 października 2008r. w sprawie statystyki energii (Dz. U. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Wnioskodawca wskazuje, że produkt o kodzie CN 2710 12 25 będzie posiadał parametry jakościowe charakterystyczne dla grupy związków wykorzystywanych jako benzyny przemysłowe. Benzyny te nie mogą być bezpośrednio wykorzystane jako benzyny silnikowe. Dodatkowo produkt nie będzie zawierał żadnych dodatków uszlachetniających. Produkowane wyroby nie spełnią też wymogów jakościowych dla paliw ciekłych określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych. Wszystkie te cechy, według Wnioskodawcy, dyskwalifikują możliwość zastosowania tego produktu w nowoczesnych silnikach benzynowych. Produkt ten, zdaniem Wnioskodawcy, nie będzie więc benzyną silnikową i nie należy od jego produkcji uiszczać opłaty zapasowej oraz tworzyć i utrzymywać obowiązkowych zapasów.

Ponadto Wnioskodawca wskazuje, że wyrób energetyczny o kodzie CN 2710 12 25 nie mieści się w definicji paliw w art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach.

Wnioskodawca wskazuje również, że produkcja wyrobów energetycznych odbywająca się w wyniku procesu odzysku odpadów przetwarzanych w instalacjach technologicznych na frakcje węglowodorowe, nie mieści się zatem w definicji produkcji paliw zawartej w art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach. Wnioskodawca podkreśla, że w przypadku wytwarzania przez firmę produktów stanowiących frakcje lekkie specjalne ropy naftowej: jak benzyna przemysłowa oznaczona kodem CN 2710 12 25 oraz stanowiących frakcje średnie ropy naftowej, jak olej średni oznaczony kodem CN 2710 19 29 nie jest w myśl ustawy o zapasach produkcją paliw. Ponadto Wnioskodawca podkreśla, że powyższe wyroby mogą być przeznaczone do szeregu różnorodnych zastosowań np. jako środek czyszczący, jako produkt odtłuszczający – czyszczący, czy jako ciecz dielektryczna, chłodziwo do elektrodrażarek.

Mając na uwadze powyższe, zdaniem Wnioskodawcy, brak jest podstaw do uiszczania opłaty zapasowej od produkowanego w przyszłości wyrobu o kodzie CN 2710 12 25. Wnioskodawca stwierdza, że nie jest producentem paliw, gdyż

produkowane w przyszłości przez Wnioskodawcę wyroby nie spełniają kryteriów definicji zarówno paliw jak i produkcji paliw wg ustawy o zapasach.

W świetle obowiązującego stanu prawnego w odniesieniu do obowiązku uiszczania opłaty zapasowej stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej zdarzenia – jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292) przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z treścią przepisu art.34 ust. 5 przywołanego udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 upp do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Stosownie do art. 21b ust. 14 ustawy o zapasach organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w Dziale III oraz Dziale V ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Przepis art 21b ust. 1 ustawy o zapasach nakłada na producentów i handlowców obowiązek wpłacania opłaty zapasowej.

W myśl art. 2 ust.1 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Stosownie do art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o zapasach, przez pojęcie produkcji paliw rozumie się wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych

i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Stosownie do treści art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach paliwami są produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 ust.1 pkt 2 lit. f-m, tj. gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe, określone są w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, ze zm.).

Stosownie do treści § 6 rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806) z dnia 8 grudnia 2014 r. wynika, iż podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią benzyny silnikowe oznaczone m.in. kodem CN 2710 12 25.

Ażeby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej w przypadku produkcji paliw, zdarzeniem wywołującym powstanie obowiązku uiszczenia jest wyprodukowanie paliwa. Opłata zapasowa obciąża podmioty, które wykonują działalność gospodarczą obejmującą m.in. produkcję paliw w rozumieniu ustawy o zapasach.

Przenosząc wyżej wskazane przepisy na opis zdarzenia przyszłego oraz odnosząc się do stanowiska Wnioskodawcy zawartego w uzasadnieniu przedmiotowego wniosku należy stwierdzić, że Wnioskodawca nie będzie prowadził działalności w zakresie produkcji paliw, nie będzie więc producentem w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o zapasach.

Wnioskodawca zamierza prowadzić działalność związaną z wytwarzaniem wyrobów powstających w wyniku przetwarzania zmieszanych odpadów opakowaniowych z grupy poliolefin (PP, PE, PS) i przetwarzaniu ich w posiadanej instalacji na frakcje węglowodorowe o kodach CN 2710 12 25 (benzyny przemysłowe) oraz CN 2710 19 29 (średnie oleje). Przedmiotowe odpady opakowaniowe z grupy poliolefin (PP, PE, PS) stanowią jedyny surowiec wykorzystywany do wytworzenia przedmiotowych

produktów.

Produkcja paliw w rozumieniu art 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o zapasach to wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), produktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno paliwo albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Art. 2 ust.1 pkt 2 ustawy o zapasach definiując produkty naftowe odsyła do rozporządzenia w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, ze zm.).

Zgodnie z ww. rozporządzeniem:

1. Ropa naftowa to olej mineralny pochodzenia organicznego, w skład którego wchodzi mieszaniny węglowodorów oraz związane z nimi zanieczyszczenia, np. siarka. W normalnej temperaturze i ciśnieniu ropa naftowa występuje w stanie ciekłym, a jej właściwości fizyczne (gęstość, lepkość itp.) są w wysokim stopniu zmienne. Kategoria ta obejmuje skropliny odzyskiwanego gazu »mokrego« lub »suchego«, w przypadkach, kiedy zostały one domieszane do ropy naftowej wydobywanej w celach komercyjnych.
2. Kondensat gazu ziemnego (NGL) to płynne lub skroplone węglowodory odzyskane z gazu ziemnego w instalacjach oddzielania lub zakładach przetwórstwa gazu, Do NGL należą etan, propan, butan (normalny i izobutan), pentan (oraz izopentan) oraz pentany plus (czasem określane jako naturalna gazolina).
3. Półprodukty rafineryjne to przetworzone oleje przeznaczone do dalszego przetwarzania (np. olej opałowy z pierwszej destylacji lub próżniowy olej napędowy) z wyjątkiem mieszania. Dalsze przetwarzanie tych półproduktów prowadzi do powstania jednego lub większej ilości składników lub produktów gotowych. Definicja ta obejmuje również zwroty z przemysłu petrochemicznego do przemysłu rafineryjnego (np. benzyna pirolityczna, frakcje C4, frakcje oleju napędowego i oleju opałowego).
4. Inne węglowodory to syntetyczna ropa naftowa z piasków bitumicznych, olej łupkowy itp., płyny pochodzące z upłynniania węgla, płynne produkty przetwarzania gazu ziemnego w benzynę, wodór i oleje emulgowane (np. Orimulston); z

wyłączeniem łupków bitumicznych; obejmuje olej łupkowy (produkt wtórny).

Zmieszane odpady opakowań z grupy poliolefin (PP, PE, PS) nie mieszczą się w katalogu surowców i produktów, wykorzystanie których w procesie przerobu, celem wytworzenia paliw, stanowi produkcję w rozumieniu ustawy o zapasach. Powyższy proces nie stanowi więc produkcji w rozumieniu ustawy o zapasach. W związku z powyższym, w ocenie Prezesa ARM, Wnioskodawca prowadząc, opisaną we wniosku działalność, nie wypełnia definicji producenta w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o zapasach.

Art. 21b ust. 1 określa, że jedynie producenci i handlowcy zobowiązani są do uiszczania opłaty zapasowej. Z opisanego zdarzenia przyszłego wynika, że działalność prowadzona przez Wnioskodawcę nie będzie stanowić produkcji paliw. Wnioskodawca nie będzie więc z tytułu swojej planowanej w przyszłości działalności obowiązany do uiszczenia opłaty zapasowej, o której mowa w art. 21 b ust 1. ustawy o zapasach.

Mając na uwadze powyższe, stanowisko Wnioskodawcy, że brak jest podstaw co do uiszczania opłaty zapasowej w przypadku wytwarzania wyrobów powstających w wyniku przetwarzania zmieszanych odpadów opakowaniowych z grupy poliolefin (PP, PE, PS) poprzez ich przetwarzanie w posiadanej instalacji na frakcje węglowodorowe o kodzie CN 2710 12 25 – jest prawidłowe.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji. Decyzja niniejsza została wydana w zakresie interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej. W zakresie interpretacji przepisów dotyczących tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wyda odrębną decyzję.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do właściwego do spraw energii, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarta w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

.....

Wykonano w 3 egz.
Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);
Egz. Nr 2 – BPI;
Egz. Nr 3 – aa.